

PREGUNTA AL PLE

Grup sol·licitant: Compromís per Cerdanyola

PREGUNTA

- 1.- La causa real d'aquest estat de les masses forestals de la Finca de Can Catà, després de ser sotmeses al Pla Tècnic d'Aprofitament Forestal que consten a l'informe remès pel gerent del Parc Sr. Marià Martí, es deu a un excés de l'aclarida i reducció dels peus de pi blanc?
- 2.- La incorporació en aquesta actuació d'un molt important aprofitament de la biomassa : arbres i arbusts, ha incidit en un augment dels nivells d'insolació? Ha contribuït, per tant, a incrementar l'eixutesa dels arbres?
- 3.- La sobtada exposició a la llum del sol dels arbres , abans protegits per un entramat arbustiu i també per la presència d'altres pins, pot ser la causa d'aquesta situació?
- 4.- S'ha valorat correctament l'impacte de les aclarides no només d'arbres sinó sobretot d'arbusts que de fet estan constituïts per espècies pròpies de l'alzinar?
- 5.- Quins són els indicis de que el bosc avança cap una estructura d'alzinar?
- 7.- Quan es deixarà d'utilitzar de manera tan lleugera quan no errònia el terme "bosc brut". Un "bosc brut" amb molts rebrots d'arbusts i arbres d'alzina i roure no pot adreçar-se cap a un alzinar?
- 8.- Quina és la valoració que en fan els experts de l'estat actual del bosc de Can Catà?
- 10.- Demanem que es consideri aquest precedent al Bosc de Can Catà alhora de tirar endavant d'altres PTGMF de característiques semblants i que es valori de manera responsable els efectes de l'extracció de l'estrat arbustiu del que fa a la biodiversitat dels boscos de Collserola

Àrees destinatàries: Medi Ambient

Respostes:

1.- Els treballs derivats del Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal de la finca de Can Catà van encaminats per una banda, a protegir el medi dels incendis, perturbacions meteorològiques i plagues forestals, i per l'altra, a tendir cap a un bosc mediterrani climàtic amb predomini del roure i l'alzina amb estructura irregular. El bosc mixt de pi i alzina (*Quercus ilex*) que hi ha actualment a la finca de Can Catà ha d'evolucionar, de forma natural, cap a un alzar sense pins. No obstant la vegetació actual és resultat de l'evolució de la plantació massiva i simultània de pins insignes (*Pinus radiata*) efectuada pels seus propietaris a finals del segle XIX. Els pins insignes no són autòctons de la regió mediterrània i els exemplars de la finca, al ser tots de la mateixa edat, han arribat alhora a una fase de senescència, cosa que dificulta una successió harmònica de la vegetació. En aquests moments el bosc es troba en una fase biològica terminal i patològica en el cas d'algunes espècies. Tot el bosc presenta una degradació en progressió, com tants d'altres boscos a Catalunya que s'han abandonat i no han estat explotats per manca de rendiment econòmic.

Aquest estat es va agreujar després de les importants nevades que vem patir l'any 2010 i el catastròfic episodi de vent de l'any 2012. Igual que va passar a tot el Parc, a la finca de Can Catà van caure molts arbres i altres tenien branques trencades o a punt de trencar-se que amb una mica de vent poden caure i causar situacions de perill. Per altra banda els pins, sobre tot el blanc, són espècies amb un alt grau d'inflamabilitat, durant tot l'any. La continuïtat vertical i horitzontal dels boscos de pi no tractats, és causa que la major part dels incendis que es produeixen en aquests ecosistemes, siguin integrals i cremi la forest en la seva totalitat.

Per evitar tots aquests riscos el PTGMF preveu que siguin tallats tots els pins insignes i la reducció dels peus de pi blanc, prioritzant aquells peus dominats, deformats, torts, inclinats i puntisecs. Per això aquesta gestió no suposa un empitjorament de la massa forestal, al contrari, ajuda a la recuperació de la vegetació clímax del Parc mitjançant la regeneració del roure i l'alzina, al disposar de menys competidors i millors condicions per al seu desenvolupament.

2.- Per afavorir el creixement de roures i, especialment, alzines és necessari que arribi a nivell de terra una major quantitat de llum ja que en un bosc molt tancat els arbres més alts capten la llum, en competència directa amb els vegetals que creixen per sota que no poden progressar. Així mateix s'ha d'eliminar part del sotabosc, ja que els arbustos de creixement molt més ràpid, no permeten el desenvolupament dels plançons d'alzines i roures de creixement molt més lent.

3.- L'exposició al sol no serà mai un impediment per al desenvolupament de les espècies clímax d'aquest indret, ja que estan ben adaptades al clima

mediterrani. Una altra cosa és l'afectació que pugui tenir el canvi climàtic global, en aquest clima.

4.- Un Pla Tècnic de Gestió i Millora forestal és un instrument d'ordenació forestal aplicable als boscos privats, que permeten programar la realització de treballs de gestió i millora forestal per un termini màxim establert. La planificació la proposa el propietari al Centre de la Propietat Forestal (CPF), òrgan encarregat de la seva aprovació, el qual, un cop supervisats els informes tècnics, pot aprovar-lo, retornar-lo amb observacions o denegar-ne la seva aprovació. El PTGMF de Can Catà ha estat realitzat per enginyers forestals solvents i aprovat pel Centre de la propietat forestal.

5.- No pot ser objecte d'aquesta resposta una explicació detallada del concepte de successió ecològica que és l'evolució que es dona de forma natural en un ecosistema per la qual al llarg del temps se substitueixen unes espècies per unes altres, fins i tot sense la intervenció humana. A grans trets es pot dir que tindrem una estructura d'alzinar en el moment en que la ratio pins/alzines sigui favorable a aquestes últimes i sempre i quan la resta de vegetació que les acompanyi formi part de l'associació vegetal pròpia de l'alzinar litoral del vessant Vallès de Collserola (*Quercetum ilicis galloprovinciale* sub. *Cerrioidetosum*)

7.- Es cert que en un llenguatge planer s'utilitza sovint aquesta desafortunada expressió però els tècnics municipals de la Secció de Medi Ambient no l'utilitzem mai. Si que en alguna ocasió hem utilitzat l'expressió "neteja de boscos" per anomenar els desbrossats que s'executen per a prevenir incendis però en aquests casos va generalment associat també a neteja dels residus abandonats, pel que si es podria considerar una neteja. En aquest sentit es pot dir que un bosc brut difícilment podrà convertir-se en una alzinar però un bosc embardissat si que podrà fer-ho sense dificultats, si s'hi fa la gestió adient.

8. Els experts en gestió de boscos són els Enginyers forestals i en la plantilla municipal no n'hi ha cap. El criteri dels tècnics municipals (que també coincideix amb el de X3 Estudis Ambientals, redactors del Pla de gestió del Bosc gran de Can Catà) queda explicat en la resposta a la pregunta 1. Els treballs forestals que es fan a Can Catà han seguit els criteris i compten amb el vist i plau, tant dels tècnics de la Generalitat com els del parc de Collserola que si són experts en gestió de boscos.

10.- Cada zona de bosc te unes característiques diferents i la gestió que es fa en una zona, pot no se adient per una altra. Tampoc els mètodes d'extracció de fusta poden ser les mateixes a cada sector de bosc perquè depèn de moltes variables (espècies, port dels arbres, pendent del terreny,...) Aquest és el motiu pel qual s'han de fer els Plans Tècnics de Gestió i Millora forestal que analitzen en cada cas quins són els criteris a seguir. El PTGMF estableix quina ha de ser la densitat i distribució òptimes, de cara a evitar tallades abusives,

permetre el millor desenvolupament dels arbres seleccionats i establir les condicions que permetin afavorir la millora de l'estat del bosc.